

Cần Thơ

Trong xu thế hợp tác

Thứ bảy, 12/5/2007, 09:16 GMT+7

Một trong những thành công lớn của Việt Nam được nhiều quốc gia trên thế giới đánh giá cao là sự hội nhập ngày càng sâu rộng vào nền kinh tế thế giới thông qua việc gia nhập WTO. Hội nghị Bộ trưởng Kinh tế không chính thức ASEAN lần thứ 13, diễn ra tại Brunei hôm 3-5 vừa qua đã ra tuyên bố công nhận Việt Nam là nước có nền kinh tế thị trường đầy đủ. Không ai có thể phủ nhận rằng những thành quả của hoạt động ngoại giao, của xu thế tích cực và chủ động hội nhập kinh tế quốc tế của Việt Nam đã tác động tích cực đến sự phát triển nền kinh tế đất nước. Thu hút vốn đầu tư trực tiếp từ nước ngoài (FDI) của cả nước trong 4 tháng đầu năm nay đã đạt mức kỷ lục 4,5 tỉ USD, chưa kể khoảng 25-30 tỉ USD còn trên bàn đàm phán giữa các đối tác – theo lời Bộ trưởng Bộ Kế hoạch và Đầu tư Võ Hồng Phúc. Nhiều nhà đầu tư thuộc các nền kinh tế lớn như: Mỹ, Nhật, Đức, Pháp và nhiều tập đoàn kinh tế danh tiếng của thế giới đã có mặt ở Việt Nam. Đầu tháng 5- 2007, nhóm 18 tập đoàn, công ty Mỹ cũng đã đến Việt Nam tìm cơ hội làm ăn- trong đó có mặt các đại gia như: The Boeing Company, Ford Motor Company, General Electric, Abbott International, IBM, Hewlatt-Packard...

Đồng chí Võ Thanh Tòng, Chủ tịch UBND TP Cần Thơ và đồng chí Phạm Văn Đẩu, Chủ tịch UBND tỉnh Vĩnh Long ký kết chương trình hợp tác phát triển kinh tế - xã hội giữa hai địa phương.

Ảnh: NHẬT CHÁNH

Đó là những tín hiệu vui ở tầm quốc gia. Trong xu thế chung đó, vùng Đồng bằng sông Cửu Long (ĐBSCL) cũng đang rộn rịp những hoạt động liên kết, hợp tác. TP Cần Thơ, dù còn những hạn chế nhất định, nhưng ngày càng thể hiện rõ nét vai trò trung tâm động lực của vùng như Nghị quyết 45 của Bộ Chính trị xác định. Có thể kể ra mấy cái nhất của TP Cần Thơ trong vùng ĐBSCL: Cơ cấu kinh tế chuyển dịch theo hướng tích cực nhất (tương đương các khu vực I, II, III là 17 - 39 - 44%), đã đóng góp tích cực cho chuyển dịch cơ cấu kinh tế vùng. Tăng trưởng GDP bình quân các năm đều cao nhất, năm 2006 đạt 16,18%. Nhờ xuất phát điểm của thành phố cao, nên mức tăng này càng có ý nghĩa hơn. Thu nhập bình quân đầu người đứng đầu tỉnh, thành vùng ĐBSCL (1. TP Cần Thơ: 15,6 triệu đồng/người/năm; 2. Kiên Giang: 11,2 triệu đồng/người/năm; 3. Bạc Liêu: 10,8 triệu đồng/người/năm). Thu ngân sách đứng thứ 1/13 (1. TP Cần Thơ: 2.462 tỉ đồng/năm; 2. An Giang: 1.869 tỉ đồng/năm; 3. Kiên Giang: 1.592 tỉ đồng/năm). Tổng vốn đầu tư toàn xã hội đứng thứ 1/13 (1. TP Cần Thơ: 9.730 tỉ đồng/năm; 2. An Giang: 8.787 tỉ đồng/năm; 3. Long An: 6.500 tỉ đồng/năm).

Song, nếu so với yêu cầu phát triển chung của toàn vùng cũng như cả nước, thành phố trung tâm của ĐBSCL này còn nhiều hạn chế, yếu kém. Cụ thể là:

Cần Thơ là thành phố trực thuộc Trung ương duy nhất chưa có sân bay hoạt động (trong khi đó ở ĐBSCL hiện đã có 3 sân bay Rạch Giá, Phú Quốc và Cà Mau đang hoạt động). Nhiều chỉ tiêu của thành phố so với cả vùng cũng “đứng sau nhiều địa phương”. Giá trị SXCN đứng thứ 2/13 tỉnh thành (1. Kiên Giang: 10.567 tỉ đồng; 2. TP Cần Thơ: gần 10.000 tỉ đồng; 3. Long An: 9.142 tỉ đồng). Kim ngạch xuất khẩu đứng thứ 3/13 (1. Cà Mau: 590 triệu USD; 2. Long An: 468 triệu USD; 3. TP. Cần Thơ = 444 triệu USD). Tuy tăng trưởng GDP năm 2006 của TP Cần Thơ cao, nhưng giá trị GDP chỉ đứng thứ 3/13 tỉnh, thành (1. Kiên Giang: 11.900 tỉ đồng; 2. An Giang: 11.300 tỉ đồng; 3. TP Cần Thơ: gần 10.000 tỉ đồng). Nếu xét tỷ lệ hộ nghèo, TP Cần Thơ còn cao hơn Long An (10,46% so 8,97%) mặc dù hộ dân ít hơn. Và, còn một hạn chế khác mà nhiều người ngại đề cập chính thức là dường như đội ngũ cán bộ cốt cán của thành phố còn không ít hổng hụt so với yêu cầu phát triển và kỳ vọng của nhân dân đồng bằng.

Thực trạng trên đang đặt ra vấn đề: TP Cần Thơ phải nhìn lại mình, nhận rõ những điểm mạnh, điểm yếu của mình để từ đó chung tay với bạn bè, đẩy mạnh liên kết, hợp tác, tạo nên bước phát triển nhanh và bền vững.

Thời gian qua, TP Cần Thơ đã liên tục ký kết hợp tác với TP Hồ Chí Minh, các tỉnh Vĩnh Long, Hậu Giang, Trà Vinh. Theo kế hoạch thành phố sẽ ký kết hợp tác với tất cả các tỉnh còn lại của ĐBSCL trong năm 2007. Nhiều sở, ngành như: Công nghiệp, Thương mại, Thể dục Thể thao... cũng tích cực “chung tay”, hợp tác. Đó là việc rất nên làm, cần được phát huy.

Nhưng vấn đề không phải là “những cái bắt tay” hay “vỗ tay” mà phải thật sự “ra tay”! Các vị lãnh đạo, các cơ quan nhà nước phải là người tạo ra hành lang thông

thoáng, hỗ trợ tích cực cho quá trình hợp tác bằng cơ chế, chính sách phù hợp có thể được của chính quyền địa phương; bằng công tác chỉ đạo, điều hành sát sao, cụ thể, thiết thực. Và chính các doanh nghiệp, nhà đầu tư và nhân dân là chủ thể chính của quá trình hợp tác đó. Có ý kiến cho rằng, thành phố cần có Tổ điều hành, theo dõi thường xuyên, kịp thời đề xuất tháo gỡ những vướng mắc khó khăn nảy sinh trong thực tế mới mong tránh được tình trạng hợp tác hình thức, đưa quá trình hợp tác đi vào thực chất và đạt hiệu quả cao.

Hơn 10 năm trước, tỉnh Cần Thơ cũ cũng đã từng ký kết hợp tác với TP Hồ Chí Minh. Thời kỳ đó, nội dung hợp tác chủ yếu là giữa các cơ quan nhà nước và các doanh nghiệp nhà nước nên hiệu quả tuy có nhưng chưa được như mong muốn. Nay, chất lượng hợp tác cần được nâng lên trong tình hình mới. Hợp tác là một xu thế tất yếu, dù không có những buổi lễ ký kết. Nhưng một khi có sự tác động tích cực từ phía Nhà nước, xu thế đó, quá trình hợp tác đó sẽ được đẩy mạnh, được nâng lên ở tầm cao hơn. Đó cũng là mong muốn của cộng đồng doanh nghiệp, nhân dân Cần Thơ và ĐBSCL.

TRẦN HỮU HIỆP